Про шал кохання снив я в давнину,
Про ніжні квіти й кучері чудові,
Про поцілунки при гіркій розмові
І дум смутних мелодію смутну.

Давно зів'яли мрії, й разом з ними
Найкращих снів моїх розвіявсь чар!
Зостався тільки той нестримний жар,
Що я вливав колись у ніжні рими.

О безпритульна пісне! Линь же й ти,
Шукай, знайди ті сни несамовиті
І перед ними похились в привіті,
Коли ти тільки зможеш їх знайти.